

ĪSA PAMĀCĪBA LASĪŠANĀ

Lasītprasme vērs durvis uz savas dzīves veidošanu un palīdzēs tālāk sevi pilnveidot. Kaut cik lasīt jau prot katrs, bet ar to vien nepietiek. Tas ir jāattīsta visu mūžu gan tiem, kas labprāt pavada laiku ar grāmatu rokās, gan tiem, kas mūk no tām kā velns no krusta. Protams, mēs vienmēr varam izvēlēties – turpināt mācīties vai mest visu pie malas un dzīvot, kā sanāk. Diemžēl pēdējā izvēle bieži vien ved tieši grāvī.

Ir daudz iemeslu, kāpēc lasītprasmi nepieciešams attīstīt:

1. **Bez tās nav iespējams orientēties mūsdienu lielajā informācijas plūsmā.**

Tā ir kā upe, pat gāžas kā ūdenskritums. Lai nenoslīktu, jāprot ātri orientēties tekstā, novērtēt izlasīto, ātri atlasīt sev nepieciešamo informāciju.

Tāpēc nepieciešams regulārs treniņš. Nepietiek saskatīt tikai burtus un vārdus, jāredz arī domas un zemteksti. Viss taču tik ātri mainās!

2. **Lasīšana dod iespēju mācīties no citu pieredzes.**

Tikai muļķi nemācās no savām kļūdām. Gudrāk ir mācīties no citu pieredzes un viņu kļūdas nemaz nepieļaut. Mēs nevaram paspēt sastapt bezgala daudzus cilvēkus un ar tiem izrunāties. Bet mums ir grāmatas, un mēs, lasot par citiem, varam labāk izvēlēties paši savus dzīves ceļus.

ĪSA PAMĀCĪBA LASINĀŠANĀ

Viens no galvenajiem skolotāju, tēva, mātes, vecvecāku un citu tuvinieku pienākumiem ir panākt, lai bērns vai jauniešs kārtīgi iemācās lasīt. Prast lasīt nenozīmē ātri izklabināt žokli atbilstoši burtiem. Nē, jāprot ātri orientēties tekstā, novērtēt izlasīto, ātri atšķirt vērtīgo no drazām, atlasīt sev nepieciešamo informāciju. Lai to panāktu, nepieciešams regulārs treniņš, prasme saskatīt ne tikai burtus un vārdus, bet arī domas un zemtekstus.

Kāpēc tieši šobrīd lasītprasmi īpaši nepieciešams attīstīt? Kāpēc nevar vienkārši paļauties, ka bērns pats iemācīsies lasīt, ka jauniešs sāks to darīt regulāri, nevis tikai piespiedu kārtā?

2. **Tikai mulži nemācās no savām kļūdām, gudrāk ir mācīties no citu pieredzes un viņu kļūdas nemaz nepieļaut.**

Šo pieredzi var gūt lasot vai arī runājot ar cilvēkiem. Otrais ceļš, protams, ir garāks. Kur gan radīsim iespējas jaunajam cilvēkam atvest klāt tik daudz dažādu ļaužu, lai viņš ar tiem izrunājas? Vieglāk tomēr pieredzi gūt no grāmatām.